

[Socialministeren]

over, at når jeg mødte hr. Albertsen i folketinget, ville der falde brænde ned over mig, det kunne der ikke herske nogen tvivl om, men jeg sagde også til mig selv: hvis du ikke gør det, vil hr. Albertsen med det samme sige, at når I fører så mange asociale spareforslag frem i folketinget på det sociale område, er det fuldstændig urimeligt, at der er en række lønmodtagere, bl.a. tjenestemænd, som kan få folkepensionens grundbeløb sammen med den fulde løn, indtil de er 70 år. Det var det, hr. Albertsen ville have sagt til mig, hvis jeg ikke havde fremsat dette lovforslag. Derfor er det da også en vis form for imødekommelse af, hvad hr. Albertsen mange gange har fremført, for når vi nu skal prøve at få de nødvendige besparelser gennemført sådan, at det får så jævn en virkning ud over de forskellige befolkningsgrupper som muligt, var der ikke anden udvej end at vælge denne fremgangsmåde.

Nu er det jo ikke et nyt princip, vi indfører i lovgivningen, hvor vi giver efter. Det, vi i realiteten gør, er, at videreføre den regel, man allerede har i dag om indtægtsregulering for de 62-67-årige, til 70, det føler vi os tvunget til, men vi gør det bestemt ikke med begejstring. Vi gør dog under alle omstændigheder det, at vi holder fast ved folkepensionens grundbeløb som en retsbestemt ydelse fra det 70. år, og det princip vil vi fortsat holde fast ved. Der er altså ingen ændring i vores holdning overhovedet til folkepensionen, men vi har fundet det nødvendigt for disse 3 årgange også at tage denne bestemmelse med for at ramme så bredt som overhovedet muligt.

Hr. Albertsen kom også under denne debat ind på spørgsmålet om mindste invalidepension, selv om det ikke er på dagsordenen.

Nu vil jeg godt først sige, at der er vel grænser for, hvor meget suppe vi kan koge på den sag, men det er klart, at vi skal høre om den nogle dage endnu. Lad mig dog for en ordens skyld sige, at denne regering og regeringspartierne ikke har skiftet holdning, vi mener stadig væk, at den mindste invalidepension skal afskaffes, men vi mener til gengæld, ligesom den tidligere socialdemokratiske regering, ikke, at der er økonomisk mulighed for at gøre det i dette øjeblik. Nu har formanden jo påtalt de kraftudtryk, som hr. Albertsen anvendte, derfor kan jeg ikke anvende de samme over for hr. Albertsen,

men når hr. Albertsen søger at give indtryk af, at den tidligere socialdemokratiske regering ville følge det pålæg, et flertal i folketinget inden sommerferien gav denne regering, så er det jo ikke korrekt. Jeg står her med den tidligere regerings udspil til løsning af de økonomiske problemer, og her er der en side 4, hvorpå der står om budgetforbedringer for 1983-84: »Beslutningsforslag B 33 om afskaffelse af laveste invalidepension gennemføres ikke«. Gennemføres ikke. Det var, hvad den tidligere socialdemokratiske regering i september måned sagde, til trods for hvad folketingets flertal havde besluttet. Derfor skal hr. Albertsen i hvert fald ikke i denne sammenhæng opkaste sig som helt på dette område.

Det, vi har gjort, er, at vi har erkendt, nødtvunget, som den tidligere regering gjorde det, at i dette øjeblik finder vi ikke pengene til at gennemføre det forslag, som vi i øvrigt stadig væk finder er rigtigt. Der er intet politisk holdningsskift, men der er tale om en udskydelse, og det vil også være denne regerings holdning at gennemføre en revision af hele førtidspensionslovgivningen, som også den tidligere regering har gjort det. Nu har vi jo ikke siddet så mange uger endnu, og derfor har vi ikke fået mulighed for at studere alle problemerne omkring dette, heller ikke, hvornår en revision kan gennemføres, men det er naturligvis vores agt også at gå ind på dette. Der er derfor intet grundlag for, at hr. Albertsen skal slå sig til ridder på denne sag.

Så vil jeg godt sige til hr. Albertsen, at naturligvis har kontaktudvalget været hørt. Nok er vi nye, men helt amatører er vi da ikke. Vi ved godt, at der er god tradition for, at kontaktudvalget høres på et så tidligt tidspunkt som muligt. Vi ved også godt, at det ikke altid er lykkedes den socialdemokratiske regering at høre kontaktudvalget, før lovforslag blev fremsat i folketinget, uanset at man har lovet det. Denne regering har været i den samme situation, at den først har kunnet orientere kontaktudvalget, da forslagene lå på folketingets bord. Der er såmænd ikke så stort et skift i forhold til den tidligere regering. Vi har haft en god drøftelse om disse ting, og naturligvis er der bekymring over de ting, der sker også på folkepensionisternes område, men jeg synes, regeringens holdning